

Dosarul nr. 3ra-793/23
2-21095571-01-3ra-03082023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Chisilița
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

03 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Crețu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

În 25 iunie 2021, Cristina Crețu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat: - anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica privind stabilirea indemnizației de maternitate nr. 2019/94/113980 din 10.04.2019; - anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica privind stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea copilului xxxxx, născută la xxxxx până la vârsta de 3 ani, în baza cererii 2019/94/21451 persoanei asigurate Cristina Cristina, în mărime de 811,52 lei; - obligarea emiterii deciziei prin care indemnizația de maternitate să fie stabilită în mărime de 22 132,35 lei; - obligarea emiterii deciziei prin care indemnizația lunară pentru creșterea copilului xxxxx, născută la xxxxx până la vârsta de 3 ani, în privința Cristinei Crețu, să fie stabilită în mărime de 1 631,36 lei; - obligarea recalculării indemnizației de maternitate cu achitarea diferenței dintre suma achitată și cea care urma să fie achitată de 10 833,55 lei; - obligarea recalculării indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, pentru perioada anterioară cu achitarea diferenței dintre suma plătită și cea care trebuia să fie plătită, în mărime de - 819,84 lei și cu achitarea în continuare a indemnizației menționate în mărime de 1 631,36 lei; - compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este angajată al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Sectorul Poliției de frontieră Aeroportul

Internațional Chișinău, în calitate de subofițer superior. La moment fiind în concediu de maternitate pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Întrucât, la 13 iulie 2017, în familia Crețu s-a născut primul copil xxxxx. Iar conform certificatului nr. 35/19/17 din 24 iunie 2021, eliberat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Sectorul Poliției de frontieră Aeroportul Internațional Chișinău, se constată că, în temeiul art. 16 alin.(2) al Legii nr. 289 din 22.07. 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, în baza certificatului medical nr. 1942649 eliberat de IMSPCS „Sîngera”, pe numele Cristina Moldovan (ulterior Crețu), în perioada 25.04.2017- 28.08.2017, i-a fost calculată și achitată indemnizația de maternitate în mărime de 22 132, 35 lei. Iar conform extrasului din contul de card al Cristinei Crețu, în data de 05.05.2017 i-a fost achitată suma respectivă. Or, conform certificatului respectiv și a extrasului de cont menționat, indemnizația lunară pentru creșterea copilului a fost calculată în mărime de 1 631,36 lei.

A menționat că la xxxxx, s-a născut copilul minor xxxxx. Iar după cum rezultă și din răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica din 07 aprilie 2021, recepționat de către Cristina Creți la 13 aprilie 2021, la data de 18.03.2019 aceasta s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica pentru stabilirea și achitarea indemnizațiilor legate de nașterea celui de-al doilea copil. Deși după nașterea primului copil, xxxxx și aflarea în concediu de îngrijire a copilului nu a ieșit la serviciu nici o zi și nu a realizat nici un venit pe parcursul anilor 2018-2019, baza de calcul pentru indemnizația de maternitate și cea de îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani a fost cu totul alta decât la primul copil.

Prin urmare, reclamanta a relatat că, conform informației furnizate de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica ce se conține în decizia de stabilire a indemnizației, în luna mai 2018, Cristina Crețu ar fi avut un venit de 54,15 lei, circumstanță care, a diminuat indemnizațiile pe care trebuia să le primească de aproape 2 ori. Deși, conform certificatului nr. 20 din 04 martie 2020, se confirmă că conform Regulamentului Poliției de Frontieră nr. 10/50 din 04 ianuarie 2013 orele de muncă suplimentare în condițiile evidenței globale a timpului de muncă se vor determina la sfârșitul perioadei de evidență. Iar astfel, angajatorul Cristinei Crețu confirmă că, pentru orele lucrate supra program în anul 2016, au fost achitate în anul 2017 suma de 454,86 lei, iar pentru cele lucrate supra program în anul 2017, au fost achitate în anul 2018 suma de 54,15 lei. Iar astfel, suma de 54,15 achitată în anul 2018 pentru orele suplimentare lucrate în 2017 nu reprezintă venit asigurat al Cristinei Crețu și nu putea fi inclus în baza de calcul pentru stabilirea indemnizațiilor. Însă, indemnizația de maternitate pentru primul copil a fost stabilită în mărime de 22 132,35 lei, iar indemnizația lunară pentru creșterea copilului în mărime de 1 631,36. Pe când pentru al doilea copil indemnizația de maternitate - în mărime de 11 296,8 lei, iar cea lunară de numai 811,52 lei, adică de 2 ori mai mică. Iar prin urmare, suma de 54,15 lei nu reprezintă un venit asigurat ce trebuia inclus în baza de clacul la achitarea indemnizațiilor solicitate, motiv pentru care deciziile adoptate de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica, sunt ilegale.

Reclamanta a invocate că deciziile respective, îi afectează dreptul de proprietate protejat de art. 1 Protocol 1 CEDO, precum și art. 8 CEDO, art. 6

CEDO. Iar pentru restabilirea echității sociale este necesar de anulat deciziile respective cu efectuarea următoarelor recalculare cu referire la indemnizația de maternitate - achitarea diferenței din suma indemnizației ce trebuia să-i fie achitată reclamantei în mărime de 22 132,35 lei și suma, ce i-a fost real achitată în mărime de 11 298,8 lei, în total suma de 10 833,55 lei, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copilului - achitarea diferenței dintre suma ce urma să-i fie achitată reclamantei - 1631,36 lei și suma care i-a fost real achitată - 811,52 lei, în total suma de 819,84 lei.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea.

S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica nr. 2019/94/1/13980 din 10 aprilie 2019 privind stabilirea indemnizației de maternitate în cuantum de 11 296,80 lei și decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica nr. 2019/94/21451 din 05 iulie 2019 privind stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în cuantum de 811,52 lei lunar.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită decizia de stabilire Cristinei Crețu a indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, în conformitate cu art. 7 alin. (6) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent, inclusiv în cazul în care a beneficiat de anumite plăți unice pe parcursul acestor concedii, precum și să calculeze și să achite Cristinei Crețu diferența indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, neachitate.

În rest, acțiunea s-a respins.

La 27 aprilie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat apel nemotivat, iar la data de 28 iulie 2022, a depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că prima instanța a stabilit just circumstanțele cauzei și a aplicat corect normele legale, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii nu a fost stabilit.

La fel a concluzionat că hotărârea primei instanțe este motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

În context, Colegiul instanței de apel a reiterat acțiunea primei instanțe, care a conchis asupra netemeinicii deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Botanica nr. 2019/94/1/13980 din 10 aprilie 2019 privind stabilirea indemnizației de maternitate în cuantum de 11 296,80 lei și a deciziei Casei Teritoriale de

Asigurări Sociale Botanica nr. 2019/94/21451 din 05 iulie 2019 privind stabilirea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în cuantum de 811,52 lei lunar, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită decizia de stabilire Cristinei Crețu a indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, în conformitate cu art. 7 alin. (6) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, din baza de calcul în al cărei temei s-au calculat aceste indemnizații pentru copilul precedent, inclusiv în cazul în care a beneficiat de anumite plăți unice pe parcursul acestor concedii, precum și de a calcula și achita Cristinei Crețu diferența indemnizației de maternitate și indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, neachitate.

A reținut că, în perioada 14 septembrie 2017 – 13 iulie 2020, Cristina Crețu a beneficiat de concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului, în legătură cu nașterea copilului xxxxx (f.d.14). Iar, concediul de maternitate a fost acordat începând cu 11 februarie 2019 până la 16 iunie 2019, respectiv, baza de calcul a indemnizației de maternitate constituie venitul asigurat realizat în perioada februarie 2018 - ianuarie 2019. Or, ulterior, Cristinei Crețu i s-a acordat concediu parțial plătit din 17 iunie 2019 până în data de 16 aprilie 2022, în legătură cu nașterea celui de al doilea copil, xxxxx (f.d.15). Iar conform informației din Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale, Cristina Crețu, în luna mai 2018 a înregistrat venit asigurat, în sumă de 54 de lei.

A menționat că din informația prezentată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră rezultă că suma menționată, 54 lei și 15 bani, a fost achitată Cristinei Crețu, cu titlu de plăți pentru ore lucrate supra-program în anul 2017 (f.d.34).

Prin urmare, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul CNAS privind înregistrarea venitului asigurat. Or, suma în mărime de 54,15 lei, achitată Cristinei Crețu nu reprezintă o retribuție a muncii prestată în perioada februarie 2018 - ianuarie 2019, corespunzător nu este un venit mediu lunar asigurat, realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii nașterii copilului. Iar achitarea unor plăți salariale cu titlu de restanță la munca prestată în anul 2017, greșit a fost calificată drept venit inclus în bază de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate. Ținând cont de faptul că la examinarea cererii depusă de Cristina Crețu pentru acordarea indemnizației de maternitate, autoritatea publică pârâtă greșit a stabilit starea de fapt, în mod eronat au fost aplicate prevederile pct. 74 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108/2005, care statuează că, dacă venitul asigurat lipsea la toate unitățile în unele și aceleași luni din perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul, ori dacă venitul lunar asigurat realizat în perioada celor 12 luni calendaristice incluse în calcul era mai mic decât salariul tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real din motiv de concediu medical, concediu de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, șomaj cu drept de ajutor de șomaj, aceste luni se includeau în baza de calcul al indemnizației de maternitate cu venit lunar asigurat în cuantumul unui salariu tarifar pentru categoria I de salarizare în sectorul bugetar sau, după caz, în cuantumul minim

garantat al salariului în sectorul real în vigoare la data producerii riscului asigurat, la locul de muncă de bază al asiguratului sau, se substituia cu același număr de luni calendaristice consecutive în care a fost realizat venit asigurat, luni imediat premergătoare, perioadei incluse în calcul, cu condiția că aceasta va duce la majorarea cuantumului indemnizației. Perioada de substituire este de cel mult 36 luni calendaristice

Completul instanței de apel a menționat că în cazul reclamantei, baza de calcul a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la 3 ani constituie venitul asigurat realizat în perioada februarie 2018 - ianuarie 2019. Or, Cristina Crețu s-a aflat în concediu de îngrijire a copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, cu primul său copil, xxxxx, ultima nu a activat și nu a realizat venit asigurat. Iar așa cum a fost indicat supra, achitarea unor plăți salariale cu titlu de restanță la munca prestată în anul 2017, greșit a fost calificat drept venit inclus în bază de calcul pentru stabilirea indemnizației vizate. Or, conform art. 17 alin. (1) lit. a), b), c) Legea privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public sunt contribuabili, după caz: a) asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale; b) angajatorii; c) persoanele juridice asimilate, în condițiile prezentei legi, angajatorului, la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art.4 pct.2).

În acest context, completul a menționat că, instanța de fond just a reținut că, plata contribuțiilor de asigurări sociale cu întârziere și reflectarea ulterioară în sistemul public de asigurări sociale de către angajator, nu poate fi imputată salariaților. Întrucât, din textul normelor citate supra rezultă incontestabil obligația angajatorului de a calcula și reține contribuțiile individuale de asigurări sociale și să achite sumele respective la bugetul asigurărilor sociale de stat. Iar drept consecință, restanța angajatorului față de bugetul asigurărilor sociale de stat, nu poate avea impact negativ asupra salariatului său și respectiv, Cristina Crețu nu poate fi limitată în obținerea unui drept garantat de Constituție (art. 49), pe temeiurile invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În privința pretenției, privind obligarea CNAS să stabilească și să achite indemnizațiile solicitate în cuantum fix în mărime de 22 132,35 lei și respectiv 1 631,3 lei, precum și compensarea cheltuielilor judiciare, respinse prin hotărârea supusă apelului, instanța de apel nu s-a expus din considerentul că ultima n-a contestat hotărârea în această parte.

La 18 aprilie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia „Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu actele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin.(1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2) (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de

instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96-114.

Conform art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Potrivit art.97 alin. (3) din Codul administrativ, autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Potrivit art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ, notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.

Din actele cauzei rezultă că, la 29 martie 2023, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat în ședință publică dispozitivul deciziei.

Copia dispozitivului deciziei menționate a fost expediat părților în mod electronic, la 04 aprilie 2023. (f.d.130)

La 18 aprilie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a expediat la adresa electronică a Curții de Apel Chișinău cererea de recurs nemotivată împotriva deciziei din 29 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de.

Totodată, în cererea de recurs nemotivată, Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că argumentare detaliată a recursului va fi prezentată suplimentare după luarea cunoștinței cu partea motivată a deciziei contestate. (f.d.132-133)

Potrivit extrasului din poșta electronică, Curtea de Apel Chișinău a notificat Casei Naționale de Asigurări Sociale decizia motivată, în mod electronic, la 24 iulie 2023. (f.d.134)

Astfel, în condițiile speței, termenul de prezentare a motivării recursului la Curtea Supremă de Justiție a început să curgă începând cu data de 25 iulie 2023, iar termenul limită a fost ziua de 23 august 2023, ora 24.00.

Pe când, în contextul circumstanțelor relatate mai sus, Completul de judecată constată că la caz, deși Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat decizia motivată încă la data de 24 iulie 2023, nu a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului.

Astfel, fiind cea interesată de soluționarea cauzei în ordine de recurs, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță după cum sugerează și jurisprudența CtEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz, prin prezentarea motivării recursului în conformitate cu art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului). Drept consecință, intervenind aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Din cele constatate rezultă că, neprezentarea motivării recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv a Casei Naționale de Asigurări Sociale, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, pentru a nu omite termenul legal de prezentare a recursului motivat.

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

Conform art. 230, art. 245 alin.(2) și art. 246 alin.(1) și (2) lit. e) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Completul Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc